

Ξενοδοχείον «ΑΓΡΑΦΑ»

τρόποις ὑπέφερον ἀπὸ ἔλλειψιν ὕδατος ποσίμου καὶ λάτρως. Οὐδὲν ξενοδοχείον, καὶ προπολεμικῶς πλὴν τοῦ ξενοδοχείου Τὰ Τέμπη, διέθετεν τρεχούμενον νερὸ καὶ τὸ πόσιμον διεκομίζετο ἀπὸ πλησίον πηγᾶς μὲ βαρελάκια πάνω σὲ γαϊδουράκια καὶ ἐπωλεῖτο, ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς λουομένους. Εὐνόητον βέβαια πόση οἰκονομία ὕδατος ἔπρεπε νὰ γίνεταί, τοῦ ὕδατος τὸ ὅποιον πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἀφθονώτερον εἶδος εἰς μίαν πόλιν. Ὁ ἀνάδοχος κ. Παπαδημητρίου εἶδεν ὅτι πρωταρχικὸν θέμα ἦτο νὰ ἐξασφαλίση «τὸ νερὸ» ἀφθονο καὶ ὑγιεινόν. Ἀπετάθη σὲ εἰδικούς ἐπιστήμονας, Γεωλόγους, Μηχανικούς καὶ Ὑγιεινολόγους καὶ κατέληξε νὰ δημιουργήσῃ ὑδραγωγεῖον μικρὸν ἀλλὰ ἐπιστημονικὸν καὶ μὲ παροχὴν ὑπεραρκετήν διὰ τὴν παροῦσαν καὶ μελλοντικῶς ἠϋξιμένην κίνησιν τῆς Λουτροπόλεως.

Τὸ δεύτερον σημαντικὸν ἔργον εἰς τὴν Λουτρόπολιν ἦτο — τῆ πρωτοβουλία καὶ πάλιν τοῦ ἀναδόχου — νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ὄνειρον τοῦ ἀειμνήστου Ὑδρολόγου ἱατροῦ Δ. Κρητικοῦ, νὰ δημιουργηθῇ εἰς τὰ Λουτρά Σμοκόβου σύγχρονον Εἰσπνευσοθεραπευτήριον μὲ καταλλήλους συσκευᾶς καὶ εἰδικευμένον προσωπικόν. Στηριχθεὶς εἰς τὰς μελέτας καὶ προτάσεις τοῦ Δ. Κρητικοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐπισταμένως μελετήσῃ τὴν ἰαματικότητα τῶν ὑδάτων καὶ τὰ ἀποτελέσματα τούτων ἐπὶ παθήσεων τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος, μὲ τὴν βοήθειαν καὶ τὴν συμπαράστασιν τοῦ εἰδικωτέρου Ἐπιστήμονος ἐν Ἑλλάδι τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ὑδρολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ε. Φακᾶ, καὶ τοῦ Γεωχημικοῦ κ. Μ. Περτέση, ἐγκατέστησε καὶ ἔθεσεν ἐν λειτουργίᾳ ἀπὸ τοῦ 1956 Εἰσπνευσοθεραπευτήριον, σύγχρονον καὶ ἐπιστημονικόν, πλουτισμένον μὲ καλλιτέρας συσκευᾶς, τὰς ὁποίας ἔφερον ἐκ Γερμανίας.

Οὕτω σήμερον ἡ Λουτρόπολις Σμοκόβου κατατάσσεται μεταξύ τῶν καλλιτέρων ἐν Ἑλλάδι τοιούτων. Εἶναι μεταξύ τῶν 13 τουριστικῶν Λουτροπόλεων τῆς Ἑλλάδος καὶ κατέχει τὴν 4^{ην} θέσιν εἰς κίνησιν, ἡ δὲ κατ' ἔτος αὐξανομένη πελατεία τῆς προοιωνίζει τὴν σταθερὰν ἐξέλιξιν τῆς, καὶ θὰ ἀποτελέσῃ τὸ καύχημα τῆς Θεσσαλίας.

Τὰ καταστήματα

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

Γεννήθηκε στὸν Ἄλμυρὸ Θεσσαλίας τὸ 1911. Μετὰ τὸ Γυμνάσιο πῆγε στὸ Διδασκαλεῖο Καρπενησιοῦ, ἔγινε δάσκαλος καὶ ὑπηρετήσε σὲ διάφορα Δημοτικά Σχολεῖα τῆς Μαγνησίας. Μετεκπαιδεύτηκε στὸ Παν/μιο Ἀθηνῶν τῆ διετία 1937 - 39 καὶ σύγχρονα φοίτησε στὴ Φιλοσοφικὴ Σχολή, ὅπου ὁ πόλεμος τὸν βρῆκε τελειόφοιτο. Μετὰ τὸν πόλεμο καὶ τὴν κατοχὴ πῆγε στὴ Βιέννη, ὅπου συνέχισε τὶς σπουδὲς του στὴ Φιλοσοφικὴ Σχολή τοῦ Παν/μίου καὶ στὸ Φρον/ριο τῆς Θεραπευτικῆς Παιδαγωγικῆς στὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτοῦτο τῆς Βιέννης (1951-53). Ἐκεῖ πῆρε τὸ δίπλωμα τοῦ Διδάκτορος τῆς Φιλοσοφίας καὶ τὸ δίπλωμα τοῦ Θεραπευτοῦ-Παιδαγωγοῦ. Μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του στὴν Ἑλλάδα ἐργάσθηκε ὡς Εἰδικὸς Παιδαγωγὸς καὶ Θεραπευτὴς τοῦ Λόγου σὲ κλινικὲς καὶ σὲ νοσοκομεῖα.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

Ἡ Ρούμελη τραχειά, κι' ἡ Θεσσαλία ἀγνάντια.
Ἄγέραστα φαρδιά βουνά τῆς Γούρας, μυθικὰ
Τιτάνων κάστρα ἔναν καιρὸ στὸν Ὀλυμπον ἐνάντια.
Τοῦ Λιάκου καὶ τῆς κλεφτουριάς γατάκια θρυλικὰ.
Οὐρανοξύστρες οἱ κορφές, στὶς ψηλοράχες δάση
τοῦ κονταρόκορφου ἐλατιοῦ, τοῦ κέδρου καὶ τοῦ δρυῦ.
Τὸ νᾶμα ἀναβρυτὴ πηγὴ κρουστάλλι ἔχει κρεμάσει,
κι' Ἀπόλαμπρα ὡς τ' Ἀἰ Δημητριοῦ στὸ πλάγι ὄρθῳ μαντρι.
Παιδὶ τοῦ κάμπου ὡς τὶς κορφές λαχτάρησαν ν' ἀνέβω.
Τὸ παραμῦθι ἴσαμε σᾶς καὶ τ' ὄνειρο τανῶ.
Στ' ἀγνάντεμα κι' ὡς πὺ νάρθῶ, χιονόκρινα μαζεῦω,
στὸ δεῖλι σας τὸ μενεξέ, τὸ ρόδο στ' αὐγινό.

Λεβεντοθώρητα βουνά μαζί σας νὰ με πάλι,
στὴ δροσαγκάλη σας ρουφῶ τ' ἀγέρι καὶ τὸ φῶς.
Ὁ κάμπος ἔσβησε μακριά, πλαστὴ συνήθεια, πάλι
τῆς πολιτείας κι' ὁ καῦμός τῆς φτώχειας ὁ κρυφός.
Τ' ἀνέβασμα λυτρωτικὸ στῆς χαραυγῆς τὴν ἄχνα.
Στὸ τάμα πάω μ' ἀγνή ψυχὴ στῆς πίστεως τὰ φερά.
Τὸ σῶμα ἀλάφρωσε, κι' ὁ νοῦς λαγάριασε, τὰ σπλάχνα
φουσκώνουν καὶ στὰ χεῖλη ἀνθεῖ τοῦ τραγουδιοῦ ἡ χαρά.
Χωριάτης στὰ χωριά περνῶ καὶ μπιστικὸς στὶς στάνες,
πανηγυριῶν πρᾶματευτῆς καὶ κλέφτης στὴν ποριά.
Στὰ δάση Πάνας κυνηγῶ καὶ στὶς τραχειὲς τσουγκάνες
τοῦ κόσμου ἀπαρνητῆς ψηλὴν διαλέγω ἀσκηταριά.